

Kansan Raamattuseura

Tuija Pennasen ja

Pietarin katulapsityön lähettäjäpiiri

PL 48, 08101 LOHJA

puh. 0207 681 611

www.pietarinkatulapset.fi

lahettajaosasto@sana.fi (os. muutokset)

tuija.pennanen@sana.fi (työhön liittyvät)

Lokakuu 2018

Hyvä lasten ystävä!

Kiitos rukouksista viime matkamme puolesta! Erityisjännityksen teki uusi Venäjällä voimaan astunut laki, joka rajoittaa auton vientiä Venäjälle. Jos auto on vaikkapa rahoituslaitoksen omistama, sitä ei voi viedä rajan yli tai jos omistaja on yritys, niin ainoastaan yksi yrityksen autoista pääsee Venäjälle. Näin ainakin itse olen ymmärtänyt lain tarkoittavan. Olemme kulkeneet Pietarin Lasten tuki ry:n autolla ja kuljettajalla on valtakirja auton ajamiseen. Nyt tullivirkailija tutkii huolellisesti kaikista rekisteriotteista, kuka on nimetty auton haltijaksi. Virkailija tivasi minulta useamman kerran, montako autoa yhdistyksemme omistaa ja mikä on tämä yhdistys. Hän ei voinut itse päättää asiasta, vaan lähti kysymään ratkaisua ylemmältä taholta. Palattuani sain vielä kerran vahvistaa, että yhdistyksellä on vain yksi auto. Kyllä oli helpottunut ja kiitollinen olo, kun sitten saimme myönteisen päätöksen ja saatoimme jatkaa matkaamme!

Perhekeskuksen kuulumisia

Perhekeskuksessa kuulumme perheiden tilanteista. Zinovievan suurperheen isä on kuollut. Isä oli pitkään sairas. Hänen maksansa ei toiminut ja hän odotti maksansiirtoa. Operaatio olisi ollut kallis, minkä takia perhe päätti myydä asuntonsa kaupungissa ja muuttaa esikaupungin alueelle. Elokuun loppupuolella perhe muutti ja kaikki viisi lasta menivät uuteen kouluun. Maksan siirtoa ei kuitenkaan ehditty tehdä, vaan isä menehtyi ennen sitä. Nyt vaimo ja viisi lasta opettelevat elämään ilman perheen päätä, joka oli vahva tuki heille kaikille.

Syyskuun alussa keskus teki luontoretken Rossinon, Terijoen lähelle. Retki oli ainutlaatuinen sikäli, että mukaan lähti koko Markovin perhe. Perheen isä, Vadim, sairastaa MS-tautia ja liikkuu pyörätuolilla. Hän ei ole muutamaan vuoteen käynyt kodin ulkopuolella, joten matka oli hänelle innolla odotettu ja merkittävä tapahtuma; hän pääsi luonnon keskelle, sai tutustua muihin perheisiin ja katsella, kun muut keräävät sieniä. Markovin perheessä on 11-vuotiaat kaksoset Dasha ja Roma.

Svetlana-äiti työskentelee tavaroiden pakkaajana pienellä palkalla. Lisäksi perheeseen kuuluu lähes sokea isoäiti, joka myös tarvitsee huomiota ja hoitoa. Taloudellisesti perheellä on tiukkaa ja suuri apu heille onkin suomalaiselta kummilta tuleva kuukausiavustus.

Perhevierailu

Kävimme myös tutustumassa perheeseen, jossa on äiti ja seitsemän lasta. Isä jätti perheen aivan yllättäen kolme vuotta sitten. 51-vuotias äiti yrittää selviytyä tekemällä kovasti töitä siivoajana sekä ortodoksikirkon oppaana. Kirkko sijaitsee aivan naapurustossa ja mekin pääsimme katsomaan kirkon tiloissa olevaa taidenäyttelyä.

Tukiasuntolan tulijat ja lähtijät

Elokuun lopussa tukiasuntolasta lähti kaksi asukasta itsenäiseen elämään, Mihail ja Vitali. Mihail käy työssä ja Vitali opiskelee ja työskentelee vapaa-ajallaan. Molemmat ovat orpoja ja saavat siksi valtion erityistukea. Syyskuussa asuntolaan tuli neljä uutta nuorta: Grigory, Igor, Aleksei ja Dmitry, kaikki Pietarin ulkopuolelta. Jokainen heistä aloitti opiskelun metsäteknillisessä opistossa, jossa ei ole asuntolaa. Kasvattajat auttoivat poikia sopeutumaan uusiin elinoloihin, antoivat paljon huomiota ja huolenpitoa. Pojat ovat rauhallisia ja ystävällisiä.

18-vuotias Dmitry

Dmitry tuli Pietariin Tulan alueelta. Hän ei tiedä mitään isästään. Äiti oli alkoholisti eikä huolehtinut pojastaan. Dmitry asui isovanhempien luona ja välillä tätinsä luona. Kun Dmitry oli 5-vuotias, äidiltä evättiin vanhempainoikeudet. Yksikään sukulaisista ei halunnut Dmitryn huoltajuutta ja niin lapsi lähetettiin lastenkotiin. Samana vuonna eräs venäläinen perhe adoptoi Dmitryn ja hän muutti perheen luo asumaan. Siitä lähtien yhteydet sukulaisten kanssa ovat katkenneet ja myöhemmin äiti kuoli liiallisen alkoholin käytön seurauksena.

Uudessa perheessä Dmitryn oli hyvä olla ja hän pärjäsi hyvin koulussa. Peruskoulun jälkeen poika halusi jatkaa opintojaan Pietarin metsäopistossa ohjelmoijan linjalla. Dmitry harrastaa jalkapallon peluuta, mutta vuosi sitten hän loukkasi jalkansa ja lääkärit eivät antaneet hänen jatkaa suosikkiurheiluaan.

Nyrkkeilevä Danila

Jalkansa teloi myös toinen nuori mies, nimeltään Nikita, joka käy päiväkeskuksessamme. Se tapahtui elokuun loppupuolella, kun poika putosi skeittilaudalta. Nikita oli sairaalassa 10 päivää. Keskuksen kasvattajat kävivät päivittäin häntä katsomassa ja veivät pojalle ruokaa. Nikitalle loukkaantuminen oli vakava asia, koska hänen piti lopettaa nyrkkeilyharrastus, jossa hän on saavuttanut hyviä tuloksia. Vielä parempia saavutuksia on Nikitan vanhemmalla veljellä 15-vuotiaalla Danilalla (kuvassa), joka jatkoi harrastustaan myös kesällä keskuksen leirillä Abhasiassa.

Danila on isosta perheestä, jossa on isä, äiti ja neljä poikaa. Vuoden sisällä Danila on edistynyt valtavasti henkisessä kasvussa. Pojasta on tullut vakava ja vastuullinen. Kukaan ei voi tunnistaa tätä entistä kiusaajaa, jota kaikki pojat pelkäsivät luokassa ja päiväkeskuksessa. Danila tappeli kaikkien kanssa. Nyt hän on löytänyt sovelluksen voimilleen nyrkkeilystä. Hänellä on tunnettu valmentaja, joka ei vain tarkkaile urheilutuloksia, vaan vaatii myös vakaata käyttäytymistä ja vastuuta. Myös koulunkäynti on alkanut sujua; vuodessa

heikosta oppilaasta on kasvanut keskitason suorittaja. Tärkeintä Danilalle on syvä ja vilpitön usko Jumalaan. Hän käy usein kirkossa ja ehtoollisella.

Seuraava **Pietarin matkamme on 18.-20.10.** Toivon sinun muistavan tulevaa matkaa rukouksin.

Lämpimin terveisin *Taija Ruuska*

Kuvassa perhekeskuksen retken sienisatoa.

